

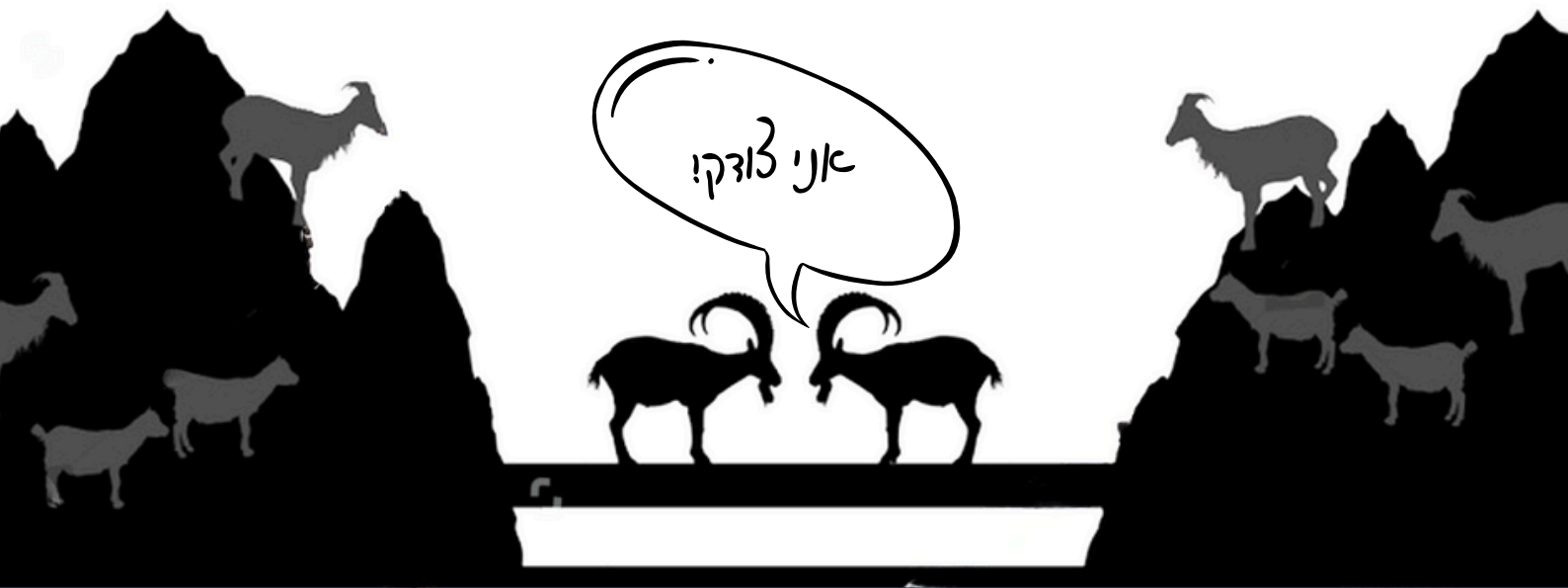

קבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ט בסיון תשפ"ד, 5.7.24

הגשר צר, ומתחת - הנהר

שבת פרשת קרח, ר"ח תמוז

הדלקת נרות - 19:29, צאת השבת - 20:33

גיליון 1619

שיעורי השבת

לאחר מוסף וקידוש

הרב אילעאי

לאחר תפילת מנחה (17:30 בערך)

מלחמות אחים מאז ועד היום
הרב אילעאי

שבת פרשת קרח

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין ראשון בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

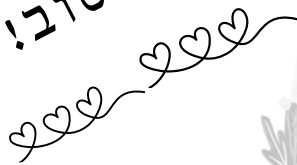
קידוש למשפחות גרוס וצרויה

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

תפילת מנחה בימי החול בבית הכנסת - 19:45

מזל טוב!

זבת המצווה
אלה ארוס
זורג ולחויק
ולכל המשפחה

ברכה כפולה
לסתר וראובן יחיני
לניסוי הנכרה, סקז, בתס le עפר וסמרה,
ולבת המצווה le שיר, בתה le רנה

אף לא תחמיצו - תחמיצו !!

עונת תחמיץ החיטה מתחילה בקרוב.
אנו גאים על כך כי עבודת כיסוי בורות התחמיץ נעשית בכוחות משותפים של חברי הקיבוץ היקרים הנרתמים למשימה. חשוב לנו להדגיש כי כיסוי הבור אינו דורש מאמץ פיזי מיוחד, אך נדרשת עבודת צוות.
בקרוב תקבלו זימונים לתורנות זו.
תודה על שיתוף הפעולה ובהצלחה לכולנו.
ציפי ליברמן ודביר עדיקה

"וּפְצַתָּהּ הָאָדָמָה אֶת פִּיהָ"

מחלוקת בבית המדרש

כאשר עוברים להתבונן על המחלוקת במבט אַמוֹנִי, רואים מיד את המקום המרכזי של המחלוקת ביהדות. אין הדברים אמורים רק כלפי אמונות ודעות, אלא גם, ואולי אף בעיקר, בתחום ההלכה. מתי סוף זמן קריאת שמע של שחרית? וממתי אפשר לומר קריאת שמע בערבית? מהו שיעור אכילת כזית מצה לאפיקומן, והאם שמיטה בימינו מדאורייתא או מדרבנן? לימוד דף גמרא הוא מסע בתוך חילוקי דעות, ולימוד פרשת שבוע הוא התבוננות במגוון המופלא של העצים בפרד"ס. הרמב"ם ראה את המחלוקת כדבר שלילי, הרמב"ן חלק עליו וראה את המחלוקת כתופעה טבעית, והגדיל לעשות בעל "ערוך השולחן" שראה במחלוקת דבר חיובי: "ואדרבא, זאת היא תפארת תורתנו הקדושה והטהורה, וכל התורה כולה נקראת שירה, ותפארת השיר היא כשהקולות משוננים זה מזה, וזהו עיקר הנעימות. ומי שמשוטט בים התלמוד יראה נעימות משוננות בכל הקולות המשוננות זה מזה".

פרשת קרח שמה על השולחן את פניה הקשים של המחלוקת, ואני מהרהר בדבריו של הרב חיים נבון:

שנים רבות אני מלמד על מחלוקות לשם שמיים, על החשיבות של סובלנות, פלורליזם ויכוח מִפְּרָה, ותמיד לבי נוקפני: קל לדבר, קשה לעשות. קל לנו לדבר בשבחם של בית הלל ובית שמאי עליהם למדנו: "לא נמנעו בית שמאי מלישא נשים מבית הלל ולא בית הלל מבית שמאי", אך אצלנו – לא יעלה על הדעת שבחור מ"שיבת הר המור" יצא עם בחורה מ"מדרשת ברוריה". מחלוקת - אי אפשר בלי; חשוב מאד לדעת איך.

מחלוקת בתנועה הקיבוצית

כ-70 שנה חלפו מאז קרעה המחלוקת את קיבוצי "הקיבוץ המאוחד", והיום החברים שהתפלגו ועברו בתחילת שנות ה-50 מקיבוץ של מפ"ם לקיבוץ של מפא"י מתקשים להסביר לילדיהם, דור שני ושלישי, על מה היתה המחלוקת.

דן שגיא (86), מגבעת חיים איחוד, שהיה נער כשהפילוג התרחש, סיפר על עוצמת המחלוקת:

"היו משפחות שהתחלקו לשניים בגלל האמונה האידיאולוגית שלהן; היו בני זוג שאחד חי באיחוד והשני במאוחד; היו צריכים להפריד את המוסדות: מטבח הילדים שימש את אנשי מפא"י, והמטבח הכללי נשאר של המאוחד; חדר האוכל הופרד: האיחוד קיבל את חדר האוכל של בית הספר, והמאוחד נשאר בחדר האוכל הכללי; אפילו הקימו מחסן בגדים נפרד לאנשי מפא"י".

חנה ארד מאשדות יעקב איחוד נישאה לבחיר ליבה מאשדות יעקב מאוחד, ולילדיה סיפרה:

"אני הייתי בוגדת. פשוט בוגדת, בגלל שהלכתי עם מישהו מהמאוחד".

22 קיבוצים התפלגו כתוצאה מהמחלוקת, ועל כך כתב משה סמילנסקי:

"היו בינינו תמימים שחלמו על כך שהאדמה מסוגלת לאחד את כל עובדיה בלי הבדל מפלגתי או הבדל בהשקפת עולם ... המחלוקת היא כנראה מחלה 'לאומית' אצלנו, אחת המידות של אופיינו המיוחד, ויש לקרוע על כך".

להתראות בעצרות

• חתונתם של חן צרויה ועודד יוגב תתקיים אי"ה ביום רביעי, ד' בתמוז (10.7).

(הכתובת למתנדבים ומתנדבות - טל בגלייבטר)

קצרים

קיבלתם פיצה? / נעם בנדב

העגלה לטובת הפרוייקט, וכמובן תודה ענקית לנערים שעבדו קשה ונרתמו למשימה!

מתנצלים אם יצא שהיו טעויות קטנות לכמה מחברי הקיבוץ. עמכם הסליחה 🙏

(נעם מדריך בקיץ את הטילונים (ט'-י).

הייתה חוויה אינטנסיבית וטובה ולמדנו מכך הרבה להמשך 😊.

בהזדמנות זו רוצה להגיד תודה לצוות המטבח שאפשר לנו להשתמש במיקסר הגדול, ולאיתן זלקינד שפינה לנו את מטבח

ביום שני הנוער מכיתות ט'-י"א נרתם לפרוייקט הכנת פיצות מהטאבון לאנשי הקיבוץ שהזמינו אותן. ההכנסות מיועדות לקיימת "חברים לרפואה", בה אותם חבריה ידריכו בהמשך הקיץ.

עוד בראשון בערב הגיעו נציגים להכין את הבצק במטבח, כדי שיהיה לו זמן לתפוח. ביום שני החברה התחלקו לארבעה צוותים: צוות פתיחת הבצק, צוות תוספות, צוות אריזה וצוות משלוחים.

הכנו את הפיצות בטאבון של עגלת הקפה ומשם פיזרנו עם מיולים את ההזמנות עד לבתי החברים.

הזמינו יחסית כמות יפה, 107 מגשים, ולכן היה קצת לחץ מבחינת הספקים (כמעט כולם ביקשו שנגיע אליהם ב-18:00 😊).

חן זלקינד

אילון עמיר

פראירים / מערכת מבית

לקחת תפקידי הובלה ב'שומר החדש". דניאל מוסיף שיש אוירת עבודה חזקה. הם עבדו במשך שלושה ימים בקיטומים ועישובים של מטע האבוקדו. ובנוסף גדי הסביר להם על העבודה והם קיבלו רקע על הקיבוץ, וגם העשרה מטעם השומר החדש בתחום מנהיגות.

עישבה שטח חקלאי כלשהו. בחורה שעברה לידם שאלה למעשיהם, והם הסבירו שהם עוזרים לחקלאים. 'וכמה משלמים לכם?' שאלה. 'אנחנו מתנדבים, זה ללא תשלום' אמרו, והיא משכה כתף והפטירה: 'פראירים'." מאז ה"פראירים" הוא שם המותג של קבוצת התיכונים שהתנדבו

זרימה של צעירים מיוזעים ומלאי חדות נעורים, נצפתה ונשמעה השבוע בחדר האוכל.

מדובר בבוגרי כיתות י'-י"ב חניכי "השומר החדש", הנמנים על קבוצת "הפראירים". "בימים הראשונים של ייסוד 'השומר החדש', מסביר לי דניאל, אחד החניכים, "קבוצה של בני נוער

שלושה מתנדבים החלו לשמור על בית הספר בתקופה של תחילת המלחמה. הם מבולבלים, ואין להם מושג מה התפקיד שלהם.

זו תמונת הפתיחה למערכון חביב במיוחד, שהעלו במסיבת הסיום של כיתה ו' בביתה"ס עמיחי.

הסצנה ממשיכה: השומרים ממתינים, ולפתע, משום מקום, מופיעה אישה ומציעה להם כוס קפה, "כדי שיהיה להם טעים". מיד אחריה עוד אישה מגיעה עם מגשי רוג'לך מ"ארומה". ואחריה אמא עם שלושת ילדיה מביאה להם קערת ספגטי. העוגות ממשיכות לזרום, וגם מנגלים. צידיניות. סירים ומגשים של אוכל. הבמה מפוצצת מרוב פעלתנות של נתינה, והשומרים בהלם ולא יודעים מה לעשות. פתאום מגיע שליח עם פיצה ושואל: "מי הזמין?" השומרים אומרים: "אנחנו".

את המערכון הזה חיבר הבמאי אופיר חדר, שמביים כבר מספר שנים את מופע הסיום של בית הספר. ובכל שנה, כך מעידים הורים ומורים - התוצאה משובחת. אופיר מספר: "המערכון היה על עם ישראל שהתגייס ב-7.10 תוך שניות, והראה את הכוחות ואת האחדות שלנו, כאשר כל המערכות היו משותקות. זהו אחד מתוך שלושה מערכונים בנושא: 'עם ישראל בתקופה הזאת'. כאשר נפרץ לנו הביטחון והכלכלה מתערערת ואנחנו בעצמנו מתערערים - ניסינו להראות מה מקור הכוח שלנו. הצבענו על ההון האנושי. העם והאנשים שבו. לא התייחסנו להיבטים של שטח אלא רק לאנשים. העלינו גם מערכון על הדמוקרטיה - על הזכות להפגין, ולא חשוב על מה, וכן קטע נוסף, על המתגייסים הישראלים לצה"ל, בקריצה הומוריסטית, שכל עם

ישראל קרבי! יחד ננצח: בקהילה, בצבא ובדמוקרטיה".

אני שואלת את אופיר מה החוויה שלו בתור אורח לרגע בבית הספר. אופיר: "בית הספר מדהים. יש צוות מרשים, איכותי, שמחובר לילדים. מנהל בית הספר, יניב ערקני, הוא מנהל מיוחד, שמצד אחד רואה את הילד 'בגובה הילד' ומצד שני גם יודע לנהל את המערכת באוזן קשובה ובדרך מקצועית. הוא מאוד מזכיר לי את יאנוש קורצ'אק שראה בילדים את 'המבוגרים של מחר', מעין אנשים קטנים. יש בצוות פתיחות והקשבה. כשנכנסים לעבוד במקום כזה - זה יוצר שיתופי פעולה מלאים וחוויה לכל השותפים בתהליך.

הילדים מדהימים. יצירתיים. היה לי חשוב שלכולם - גם ילדים שהיה להם קושי - יהיה מקום לביטוי". שכוויח

בממשקים רבים עם משרדי ממשלה נמצאת גם שרית פישביין מנהלת האגף לקשרים בינלאומיים בלשכת המסחר.

אל קבוצה זו נוסף כממש בימים אלה יוחנן מאלי שהתמנה למנכ"ל משרד הנגב והגליל והחוסן הלאומי. בהצלחה ליוחנן!

אלכסנדר - מנהלת אגף מדיניות ורגולציה של מערך הסייבר הלאומי (כעת בחופשת לידה), רבקה שריד - כלכלנית באגף התקציבים במשרד הבריאות, עומר גדיש - ראש מטה של מנכ"ל המשרד להגנת הסביבה ועדי כ"ץ - במינהלת התקומה אחראית על התשתיות הכלכליות והרכש, בצוות דיוור בינוי ותשתיות.

הכותרת היא לא עמדה פוליטית, חלילה, אלא מבטאת את העובדה שמספר היבנאים שממלאים תפקידים משמעותיים במשרדי הממשלה (לא כולל מערך הביטחון) אינו מבוטל כלל. ברשימה נמנים צביקי טסלר, שבין כובעיו השונים הוא גם הממונה על שיקום העיר שדרות במינהלת התקומה, שהם

תורות

להניח בו את הראש, להרגיש עטופים, לצבור קצת כח. קבוצת יבנה! תודה לכם על קבלת הפנים ורוחב הלב יש לכם בית בתקומה! עכשיו רק שנשאר שכולם ישובו הביתה.

אריה ורות בן אבו

המון המון תודה לקהילת קבוצת יבנה על החיבוק החם הענק העוטף לי ולמשפחתי. היה לנו הכי כייף וביתי. אנחנו המשפחה לא יודעים איך להחזיר לכם על כל הטוב שהיה לנו ותודה ענקית מכל המשפחה שלי על הכנסת האורחים ממש כמו הכנסת האורחים של אברהם אבינו. אז שוב המון תודה.

אתמול 2/7 עזבנו את הבית החם וכבר התחלנו בשדרות.

אין לנו דרך להביע את הערכתנו ותודתנו לכל הקהילה שפרשה את ידיה בכדי לקבל אותנו ולהעניק לנו תחושה של הכי בית שאפשר. תהיו ברוכים ותמיד תהיו בליבנו.

אנא הפייסבוק רעות אבני:

בחודש ינואר, אחרי שלושה חודשי פליטות ונדודים, אבודים, תלושים ועייפים, מצאנו בית!! בית זה לא רק גג וקירות,

זה בעיקר האנשים שגורמים לך להרגיש בבית.

לפני חצי שנה, קהילת קבוצת יבנה, פתחה עבורינו את הדלת והכניסה אותנו הכי פנימה שאפשר. דאגו לנו לריהוט, מוצרי חשמל, לכל הציוד שהיינו צריכים, הוזמנו לארוחות, למפגשים והרגשנו חלק בלתי נפרד מהקבוצה, הכרנו אנשים הכי מדהימים שרק רוצים להעניק, מהמקום הכי טהור שיש!

מהר מאוד התרגלנו לחד"א (חדר אוכל), למכבסה (מספר 94) למיני, לבתי הילדים, לבריכה ולאופניים בשבילי הקיבוץ ואם זה היה תלוי רק בי, יש סיכוי שהיינו נשארים כאן לנצח.

אבל עכשיו, הגיע הזמן להיפרד.

אנחנו חוזרים הביתה לתקומה ברגשות מעורבים הרבה שמחים וקצת חוששים, ובעיקר מודים על הזכות שהיתה לנו לקבל מקום

קישור למידע		נר זיכרון חודש תמוז	
תשע"ו	בתמוז	י	עמליה ליברמן
תשס"א	בתמוז	י"א	מרים אריאל
תשע"ב	בתמוז	י"א	יוסף הרטום
תשמ"ט	בתמוז	י"ז	דוד בית אריה
תשס"ו	בתמוז	כ'	ברטי אקרט
תשנ"ד	בתמוז	כ"ב	יהושע שרייבר
תשמ"ד	בתמוז	ג'	יששכר כוכבא
תשנ"ח	בתמוז	ה'	אלזה וצלר
תשס"א	בתמוז	ז'	דרור אפרתי
תשמ"ז	בתמוז	ז'	ציפורה כהן
תשמ"א	בתמוז	ח'	יהודית הולנדר
תשס"ה	בתמוז	ט'	יהודית זמוש

צהלי - מה אומרות הבנות?

ס.ס

נגה, ממושב צפריה

בחרתי בצהלי מכיוון שחיפשתי תוכנית שבה אוכל לעשות שנה משמעותית לפני הגיוס לצבא, שתכין אותי רוחנית ופיזית, ושאתרום גם מעצמי לסביבה.

שמחתי להגיע ספציפית לשלוחה בקבוצת יבנה כי המקום היה נראה מאוד מזמין ומאיר פנים.

הכרתי קצת קיבוצים קודם, אבל לא ידעתי הרבה על קבוצת יבנה, חוץ מהשימורים ושעוני עדי כמובן. קבלת הפנים היתה מחבקת וחמה. כמעט בכל יום יצא לנו לדבר ולהכיר אנשים מהקיבוץ, ותמיד בחיוך, ואנשים שואלים עלינו ועל המכינה.

הקשר עם המשפחות המאמצות היה מיוחד. הם היו עוגן וגם עוד פנים מוכרות בקיבוץ. להגיע בשבתות ולהרגיש קצת בית ואוכל טעים וביתי תמיד הרגיע, ונתן לנו למלא מצברים לשבוע שיגיע.

העבודה באבוקדו עם גדי היתה כייפית! למרות החום, ולפעמים גם הקושי הפיזי, המשכנו ועבדנו ושמחנו לשמוע מגדי סיפורים מעניינים וטיפים על החקלאות. גילינו כמה צריך להשקיע בשביל הפירות, אבל ההשקעה לגמרי משתלמת!

שמחתי מאוד על הקשר עם הקיבוץ. גם בשגרה, ביומיום, כשהיינו מגיעות פעם בשבוע לבית סביון/לבית שקל/ לחברים ותיקים בקיבוץ, תמיד כיף, ומעשיר אותנו בסיפורים ורגעים משמעותיים.

בנוסף, גם לקראת פסח, בניקיונות בחד"א או בבתים ובמספרה, נבנו קשרים, וחלקם החזיקו ממש עד סוף השנה. הייתי שמחה אם קשרים כאלו ויותר היו כבר בשלב מוקדם יותר של השנה.

הייתי שמחה ליותר קשר עם הצעירים בקיבוץ. כליל שבועות למדנו עם חלקם בחברות, והיה ממש נחמד לשבת, לדבר ולהכיר קצת.

קיבלתי במכינה כלים לעמוד בזמנים של לחץ, לארגן דברים גדולים, כשהרבה אחריות מונחת על הכתפיים שלי, להכיל גם דעות שונות, למדתי לעמוד על שלי, להציב יעדים ומטרות ולהגיע אליהם. ♥

עם סיום המחזור הראשון של מכינת צהלי בקבוצת יבנה, ביקשתי משתי בוגרות, אביה ונגה, להתייחס למספר שאלות (למה בחרת במכינה, קבלת הפנים, והחיבור עם אוכלוסיות שונות בקיבוץ).

אביה, מבית שמש

בחרתי בצהלי כי רציתי לפני הצבא להיות במכינה שתעזור לי ותלווה אותי בצבא ותבנה אותי לחיים. לא ידעתי כמעט כלום על קיבוץ יבנה. ידעתי מה זה קיבוץ בקווים כלליים (אבא שלי היה בקיבוץ שהיה בגרעין נח"ל בשדה אליהו), אבל רציתי מקום עם מרחבים, מקום פתוח ונוח.

קבלת הפנים היתה מדהימה. כבר בשבוע הראשון באו אלינו ילדים, צחקו איתנו ושרו לנו שירים, וגם ישבנו לקפה ועוגה כבר ביום שישי הראשון שלנו.

המשפחות המאמצות עזרו לנו, וליוו אותנו במהלך השנה הזאת, וביתם היה תמיד מקום שאפשר לברוח אליו ולהתנחל, לא רק בשבתות. חגגנו איתם ימי הולדת, וגם באנו אליהם, סתם, לאכול ארוחות ערב. עבדנו במטע האבוקדו עם גדי, וזאת הייתה ממש חוויה. למדתי הרבה על חקלאות ועל סוגי אבוקדו ונהניתי גם לשמוע סיפורי חיים של גדי.

הרגשתי שבתקופת פסח. כשניקינו בתים של אנשים מבוגרים ועוד מקומות בקיבוץ, היה לנו קשר ממש חזק עם הקיבוץ. והרבה היו מזהים אותנו. לצערי זה התפוגג לאט לאט, לכן אני חושבת שיש מקום ליצור קשר חזק ועקבי.

במכינה קיבלתי כלים: מביטחון עצמי ולדעת להשיג את מה שמגיע לי, עד לתת מקום גם לאחר ולשמוע עוד דעות, גם כשאני לא מסכימה איתן. למדתי גם איך להציב לעצמי אתגרים ולעמוד בהם ועוד.

הקיבוץ היה הבית החם שלי ושל כל המכינה במשך שנה שלמה. המרחבים עזרו מאוד. נהניתי תמיד לצאת לסיבובים עם חברות או סתם לריצות בבקרים, האנשים תמיד מאירי פנים והמפגש איתם בחדר האוכל היה תמיד כיף ונחמד. תודה על השנה, ועוד נבוא לבקר.

ספריית בית עקד

החל מהשבוע הקרוב תהיה קבלת קהל בספריה ביום ראשון בערב בין השעות 18:00 - 19:30. איוש המקום בשעות אלה באחריות ציפי ליברמן. אסתר וצ'ף ממשיכים בתפקידם כרגיל.

הקיבוץ הדתי

מטה התנועה

כנגדה עד שנשרו ריסי עיניו. למחר הכירו בו תלמידיו, והוציאוה משכונתו. (תלמוד בבלי סנהדרין קד ע"ב).

לכאורה כשקוראים את הדברים מתעוררת ביקורת גדולה על התנהגותם הקשה של התלמידים. במדרשה המטלטל, מציעה ליאורה פרשנות חדשה שבהחלט מסמנת כיוון חשוב עבור כולנו בימים אלו.

"בְּלִילָה" שכל הבוכה בלילה, השומע קולו בוכה כנגדו'. (תלמוד בבלי, סנהדרין קד ע"ב) "בְּכֹו תְבַקֵּה" אינו אלא לשון ציווי. חייב אדם לבכות בצערו של שכנו שמת עליו בנו. לא כל שכן, בצערה של שכנתו, שמת עליה בנה, או מתה עליה בתה. שכך הוא נוטל מעט ממנה או ממנו, ומשים עצמו מעט כשכנתו או כשכנו.

"בְּלִילָה". שכן ביום שכנו רואים בו את צערו, ואף בוכים עמו. בלילה, שרוי אדם בצערו לבדו, ועל כך נאמר "בְּכֹו תְבַקֵּה בְּלִילָה". שיהיו שכנו ושכנתו בוכים עמו בלילה, ומשנחלקים הבכי והצער, הם מתמעטים במקצת בעולם.

ליאורה הופכת את מילת התיאור לציווי! כולנו מצווים לבכות בלילה. כולנו מצווים לשים עצמנו מעט כשכנתנו. לא להשאיר לבד במחשכים... להיות איתם בלילה, בחשכה, כדי להמעיט מסבלן וסבלם, לשאת את הנטל עימם. "משנחלקים הבכי והצער, הם מתמעטים במקצת בעולם". הבכי של השותפים מקטין את הצער. בהמשך מדרשה, ליאורה גם גואלת את התלמידים, ומפרשת את הסיפור מחדש: בכי רבם היה בכי בודד משתק, כמו בכיה של האלמנה. שניהם חייבים להישמע, והדרך לעשות זאת היא היציאה החוצה. יש כאן היפוך משמעות של הסיפור. מעשה התלמידים שנתפס כמקומם, הופך למסע המרחיב את מעגל הכואבים והזועקים. בכיה של האלמנה מקביל לקול הזעקה להשבת החטופים והחטופות, שאסור להם שישארו לבד, בחשכה. הזעקה צריכה להיות זעקת אנשי הקהילות כולן, זעקה שאומרת - אנחנו איתכן ואתכם".

המשך בעמ' 11

התנועה ואנחנו | מבט מחודש על מדרש ועל ברית ייעוד מכוון הרטמן קיים השבוע כנס שכותרתו - הפרט והאומה, מבט ציוני-דתי על סוגיית החטופים. בין הדוברים המרכזיים בכנס היו גם שרה עברון, מזכ"לית התנועה. בפתח דבריה שיתפה שרה את באי הכנס, ביניהם גם חברים מקיבוצינו:

"ביתי ב'עוטף עזה', הנגב המערבי, סעד. הדרך המובילה אליו, ומקיפה אותו מצפון ומערב היא כביש 232 עליו אני נוסעת מידי יום. גם אם ארצה, "לא תוכל להתעלם" זועק אלי מהדרכים, מצומת הקשתות, מסיבוב מפלסים, מכביש הגישה לכפר עזה, מהשלט הענק בפניה לנחל עוז: "עד התלם האחרון". בשבעה באוקטובר הייתי בממ"ד, שעות ארוכות וקשות. בסעד נעצרו התוקפים על הגדרות ובשער, אך שכנים וחברים, וגם אנשים שלא היכרנו איבדו את חייהם ונחטפו באכזריות שאין כמותה, על פתח ביתנו. אנחנו ניצלנו, אבל נפשנו וליבנו שבורים וכואבים. איבדנו במלחמה בנים, בנות נכדים ואחים. ביחד עם קהילת קיבוץ סעד גליתי לים המלח, ושבתי משם לבית שלא יכול להיות שלם עד שישבו כולם. השכנים האהובים שהם חלק מרקמת חיים משותפת, הצעירים, התמימים, שבאו לחגיגת הנובה, וכל החטופים כולם".

שרה הביאה בפני המשתתפים מדרש מחודש שדרשה ליאורה אילון, חברתה ושכנתה, ניצולת הטבח בכפר עזה, ושותפה בחודשים האחרונים במיזם כתיבת מדרשים נשיים - "דרשוני ג'", בעריכת ד"ר תמר ביאלה, ספר שטרם פורסם ויצא לאור בקרוב. כותרתו של המדרש: על כוחה של קהילה להקטין את הסבל בעולם. זהו מדרש שנסמך על פסוקי מגילת איכה והוא מביא פרשנות חדשה ומהפכת לסיפור ממסכת סנהדרין:

מעשה באשה אחת, שכנתו של רבן גמליאל, שמת בנה, והייתה בוכה עליו בלילה. שמע רבן גמליאל קולה, ובכה

משולחנו של מנהל אשכול החינוך

ניר יעקבי

המערכת, הניואנסים, המסורות והדקויות. אנא קבלו זאת בהבנה.

אני מבקש מכולם, חברי קיבוץ, הורים לילדים, במערכת וילדים ובני נוער לדבר איתי על כל דבר, דלתי פתוחה, כל העסק לא יכול לעבוד ללא הדעה, המעורבות ואף הביקורת שלכם.

אז מה קורה בחינוך בחופשת הקיץ?

נתחיל בבסיס. בגיל הֶרֶךְ בהובלתה של אילנה, מתחילים את תקופת הקיץ במצב רוח טוב במיוחד. בקרוב נתחיל גם בשיעורי השחייה והקטנטנים מתרגשים לקראתם. בנוסף, סוף השנה מתקרב ואנחנו (בעזרתה של דוסי) עסוקים מאוד בבניית הצוותים לשנה הבאה. שימור העובדות (המצוינות) הקיימות וגיוס חדשות זו משימה מאתגרת בכל הארץ וגם אצלנו ולא במקרה. כי לצד האחריות והאינטנסיביות שכרוכות בה, אנו מצפים מהעובדות גם למקצועיות ורגישות ומאור פנים. אני חושב שהערכה ומילה טובה ותמיכה לצוותים הן מאוד משמעותיות בהקשר הזה.

בכיתות א-ו, "הזוגונים", בהובלתה של מור, הילדים יצאו לחופשה לפני כמה ימים וכבר הספיקו לצבור חוויות רבות. הצוותים בנו עבורם תוכנית קיץ בנושא "קיץ ישראלי" מלאה בפעילויות מגוונות וכיפיות. השבוע הראשון הוגדר כ"שבוע צבא" שבו כל יום התחיל במסדרים והמשיך לפעילויות ספורט והישרדות והילדים למדו על החילות השונים.

ביום שישי נערכה בבריכה פעילות פתיחת הקיץ המסורתית של החינוך לכיתות א-יב שמהווה את פתיחת הקיץ הרשמית שלנו, וזו רק ההתחלה. בהצלחה וישר כוח לצוותים! גם באגף הזוגונים אנו עמלים בימים אלו על בניית הצוותים לשנה הבאה.

באגף הנוער אנחנו כבר עמוק בתוך חופשת הקיץ, גם עבור "חברת נעורים" "טילונים" וה"לימונים" נבנו על ידי המדריכים תוכניות קיץ עמוסות לעייפה בפעילות חינוכיות והפגתיות, מתוכן נציין את הקייטנות המסורתיות שבשל המצב הבטחוני יאלצו השנה להתקיים באזורים מעט יותר דרומיים, את המפעלים השונים של הקיבוץ הדתי וכמובן את

בגלל אירועי השנה יצא שזו הפעם הראשונה שאני מדווח לציבור החברים על תפקידי.

ב-1.9 נכנסתי לחפיפה מול אסף, לקראת כניסתי לתפקיד מנהל אשכול החינוך. זמן קצר לאחר מכן גויסתי למילואים ארוכים, והתחלתי את תפקידי בפועל רק בחודש אפריל. ברצוני להגיד תודה ענקית לכל צוותי החינוך ומעל כולם לאילנה פרץ ומור וולף שהחזיקו את המערכת בצורה מופלאה בכל התקופה הלא פשוטה הזו.

אתחיל במה שבמציאות פחות משוגעת היה אמור להיכתב בגיליון שיצא מייד לאחר חג הסוכות:

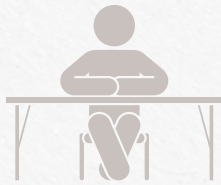
אני מודה לקיבוץ שנתן לי את הזכות והאמון שבתפקיד החשוב הזה, מודע לכך שהאתגר לא קטן אבל אני נרגש להיכנס לתפקיד, בעיקר בגלל שאני מאמין בו.

אני מאמין שחינוך טוב נרכש באופן אמצעי, במסגרות חינוכיות על ידי למידה, מסרים חינוכיים שיעורים ופעילויות, אך חינוך טוב נרכש לא פחות באופן בלתי אמצעי, דרך סיטואציות שמערכת החינוך שלנו מזמנת, דרך חוויות והתנסויות בחיים, דרך שיחה, דוגמא אישית, תגובות למעשים, עמידה באתגרים, הצלחות וכישלונות קטנים, דרך צחוק, כעס, שטות ועצב, דרך החיים עצמם.

אני מאמין שמערכת חינוכית צריכה לתקשר ולשתף באופן תמידי את הילדים ובני הנוער, לפעמים בגובה העיניים אך לעיתים גם מתוך סמכות, לפתוח בפניהם את העולם הגדול ואת הקהילה המקומית, להציג בפניהם עובדות, מסורות, תפיסות עולם, להסביר ולתווך, אבל לצד זאת לעודד בחירה אישית, להעז לתת להם לפתח דעה ואישיות בעצמם ואפילו "למרוד".

אני מאמין שכל ההתנהלות החינוכית צריכה להתבסס על מבנה ארגוני חזק המנוהל תקציבית, לומד מתפתח וצומח מבחינה מקצועית ומחובר ומתקשר עם הקהילה.

בשנים הבאות אשתדל מאוד להגשים זאת. זה ידרוש תקופה לא קצרה, אך הכרחית, של למידה והבנה של

משולחנה של הקהילה

שמשון גוטליב

אבן דרך 2'ג'

כפי שכבר הודענו מספר פעמים, לאחר לבטים רבים, קבענו בתיאום עם הקבלן י.ג. בינפולד את ה-1 ליוני כתאריך בו אנחנו ממשיכים את השלב השלישי של אבן הבנייה השנייה.

בשלב השלישי ייבנו 14 דירות במשבצת הקרקע שיועדה לכך בצד הדרום-מערבי של הקיבוץ. בימים האחרונים התפנה האזור מרוב יושביו, חלקם משפחות שלנו שעוברות לדירות ביניים וחלקן משפחות מ"העוטף" שנמצאות איתנו מתחילת המלחמה ובזכות העצירה בתנופת הבנייה יכולנו לתת להן דיוור חלופי בר קיימא.

חלק ממשפחות העוטף שהיו אצלנו והפכנו להם לבית זמני עזבו אותנו, חזרו לביתן או מצאו פתרון אחר. השתדלנו להתאים את התאריך לסיום שנת הלימודים וטוב שכך. אנחנו מודים על הזכות שהיתה לנו לפתוח את הבית ואת הלב ולתת.

בשבועיים הקרובים יושלמו מעברי הדיירים, כך אנחנו מקווים. אנשי השירות שלנו - מיזוג, אינסטלציה, תקשורת וחשמל - יפרקו ציוד שניתן יהיה להשתמש בו בעתיד והקבלן יתחיל בעבודות הגידור והשטח ייסגר. שלב 2'ג' יוצא לדרך!

ועם זאת מספר משפחות מהעוטף עדיין איתנו, חלקן בחודשיים הקרובים עד תחילת שנת הלימודים וחלקן, כפי שיפורט, ימשיכו איתנו לשנה נוספת.

במסגרת האכלוס מחדש הוקצו למגורי צעירים שש דירות בבתי קומתיים ובפעוטונים. תודה לוועדת צעירים שהתגייסה ובמאמץ רב שיבצה את הצעירים איש איש לחדרו וזה לא היה פשוט.

למרות הלחץ בדירות החלטנו במזכירות ובהנהלת הקהילה לאפשר מגורים לשנה הקרובה לחמש משפחות מטעמים של צרכי הקהילה, צרכי המשק, ומטעמים אישיים מיוחדים. המשפחות הן: משפחת דיטש, הרופאה שלנו - ד"ר מיטל דיטש חוזרת מקנדה ותחזור לגור איתנו. משפחת מזרחי (הוריו של בן מזרחי הי"ד). איציק יעבוד במדגרה, ובמקביל המשפחה תתארגן למגורים. משפחת ברגשטיין שהיו

אצלנו במסגרת המשפחות המפונות מעוטף עזה, משפחת גרוס שימשיכו לעוד שנה כתושבים, עד שיתארגנו ומשפחת מיכאלי שהגיע אלינו מהעוטף ועינב תעבוד בחינוך החברתי לפי בקשת החינוך.

שמירה על כללי הבטיחות

לאחרונה החלטנו לקדם את נושא הבטיחות בקהילה. מזה כמה שנים עובד אצלנו יועץ הבטיחות אשור אביזמר שמלווה את ענפי המשק וענפי הקהילה בנושאי בטיחות בעבודה והדרכה. חשבנו לנכון להרחיב ולעבוד לפי כללי בטיחות המונחים ע"י איש מקצוע גם באירועים פנימיים כמו אירועי חגים, אירוע פתיחת הקיץ, פעילויות נוער, ואירועים גדולים בהשתתפות קהל רב ומגוון, כמו יום העצמאות, פורים וכד'. בעיקרון הבטיחות צריכה להיות חלק מהשפה בכל מקום בכל זמן ואנחנו מבקשים לחזק את התחום. זו חובתנו.

הנצחת הנופלים

השבוע הציגו להנהלת הקהילה אלי כהן ואמנון כ"ץ - רפרנט מטעם הקיבוץ, את המיזם להנצחתו של בן מזרחי שנרצח בנובה ב-7.10. הכוונה לנצל את המדשאה הדרומית של מתחם הבריכה, ולהקים עליה מתחם לאירועים פנימיים עם כל הציוד הדרוש: תאורה, הצללה, כיסאות, שולחנות וציוד ייעודי. המקום יוכל לפעול כעשרה חודשים בשנה ובעונת השחייה נוכל ליהנות מ"גם וגם". המימון לכך יהיה מכספי תרומות שנתרמו לצורך כך ע"י גופים שונים, מוקירי זכרו של בן הי"ד. הנהלת הקהילה רואה ביוזמה דבר ראוי ומברכת על כך. בשבוע הבא נתלה את מפת מתחם האירועים על לוח המודעות.

במקביל מתקדם פרויקט ההנצחה לזכרו של איתי באוסי הי"ד במשק הילדים. הפרוייקט הוא ביוזמה של חבריו של איתי מדובדבן בשיתוף עם בני כיתתו מהקיבוץ. ניתן כבר לראות במקום את התשתית אך עדיין יש עוד עבודה וחבריו של איתי עדיין משרתים ונמצאים במלחמה, מה שמטבע הדברים מאט את ההתקדמות הבנייה.

צינת לוי שנכנסה לתפקיד. שבט הצופים שלנו מהווה נדבך חשוב בחינוך. הוא המרחב שבו בני הנוער שלנו משמשים כמדריכים לילדינו הצעירים יותר ומדובר במתנה לכל הצדדים. השנה בשל המצב, המחנ"ק יתקיים במתכונת מקוצרת, פרטים בהמשך.

במרכז הלמידה בהובלתה של מזל, מתרכזים בקיץ בהכנת ילדינו לשנת הלימודים הבאה וכבר עובדים קשה על המרתון שכבכול שנה ייצור ביד אמן חווית לימוד בצורה מעניינת.

הקיץ מגיע גם **למשק הילדים**, הממלכה של נירית. אחרי שנפגשו במשק באופן רציף פעם בשבוע במהלך השנה, נערכה פעילות פרידה מילדי הגיל הרך. בתי הילדים ממשיכים להגיע באופן רציף ואיתם עברנו לפעילויות בוקר. לצד דאגה לחיות המשק ילדי כיתה ז' עוסקים בפרויקטים של בנייה ושיפוץ במסגרת עבודת הנוער ו...ספויילר... נערכים לפעילות סבא סבתא במשק.

מניינוער ממשיך להתקיים בבית הכנסת, מדי בוקר ב 8:00. המעוניינים מוזמנים להצטרף, ככל שסדר יומם מאפשר זאת.

בברכת המשך חופש מהנה ובטוח.

קייטנת "חברים לרפואה". למי שלא מכיר, מדובר על פרויקט התנדבותי מעורר השראה - קייטנה של חמישה ימים לחניכים עם מוגבלות, שנשען על הנוער הנפלא שלנו, לצד מדריכי הנוער ובהובלתה של דגנית גלס, כמנהלת הקייטנה, ומושיק גרוס שמשמש כרכז הטכני. בהצלחה לכולם.

בין הפעילויות ילדינו עובדים בקיבוץ, כמיטב המסורת. ממה שאני שומע, רוב החבר'ה מגלים אחריות ורצינות ומביאים תועלת משמעותית בענפים. הנושא של עבודת הנוער ממשיך להעסיק אותנו ואנחנו חושבים הרבה, בין היתר במסגרת ועדת חינוך, מהי המתכונת המתאימה והרלוונטית בתחום הזה. חשוב לציין ולהזכיר שתנאי חשוב לקיום עבודת נוער משמעותית הוא היצע העבודה שיש לנו עבורם והנכונות של חברינו בענפים השונים להעסיק נוער, לחנוך ללוות ולקדם אותם. במילים אחרות - זה תלוי קודם כל בנו, המבוגרים.

ומכאן **לשבט מידב** של עדת הצופים בהובלתה של נגה הרכזת. ראשית, זה המקום להגיד תודה **לשרית פישביין** שסיימה את תפקידה כראש השבט, לאחר שנים רבות ומסורות, ולקדם בברכת הצלחה רבה את

אופיר ליבשטיין ז"ל, ראש המועצה האזורית בשער הנגב, שכני מכפר עזה, נהג לחתום אירועים במלים: האור והטוב ינצח.

האור הזה מתחיל מיכולתנו וחובתנו להיות ברוחנו ולבנו עם השרויים בחושך כעת, להניע את הכאב לרחובה של עיר, להיות שותפים לו, כדי לחלקו, כדי להמעיטו, וכדי להיות שותפים לקריאה: ישונו כולן וכולם - החיים לשיקום, המתים לקבורה.

"רבים מדברים על ברית הגורל שחיברה אותנו יחד בימים הקשים האלה", מוסיפה שרה, "אך אני רוצה להדגיש גם את ברית הייעוד, הברית המחברת בין העם לא-להים, ברית של תורת חיים... ברית הייעוד מחזיקה את התקווה כי במסענו המשותף נמשיך לבנות יחד, מכוחה של תורת החיים את העם הזה והארץ הזו. וזאת נוכל לעשות רק אם נדע להיות בתוך הזעקה להשבת החטופים והחטופות.

מרפאה:

טל. 08-8548300, 8264, אחות חירום - 050-6998317, איחוד הצלה - 1221, דוא"ל: mrkyavne@clalit.org.il

אחיות: בוקר - ימים א'-ה' 9:00-12:30, צהריים-ערב: ימים א'-ד' 14:00-15:00, יום ה' 14:00-19:00
בדיקות דם ומקרים דחופים - כל יום בין 7:00-8:30.

שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 07:30-11:00, יום ב' 09:00-11:00, יום ג' 11:00-12:15, יום ה' 16:00-18:00

ניתן עדיין להירשם אצל טל במרפאה לבדיקה אצל כירורגית שד לזכר און תאריך סגור, זה תלוי בכמות הנרשמות

ליהיו ימים טובים ולברכות טובות, לנות המרפאה

אירוע פתיחת הקיץ / חמוטל דברת איתן

ביום רביעי קיימנו כמיטב המסורת את אירוע פתיחת הקיץ. היה שמח, רטוב, טעים ויכולנו להרגיש היטב את האמרה "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד". בימים אלו שאין וועדת תרבות ורכזת תרבות, יש להעריך ביתר שאת את העובדה שהצלחנו לקיים את האירוע. תודה רבה ליוהנה, מושיק, איילת לסלוי ומיכל שליסלברג, שלקחו על עצמם להרים את האירוע. תודה לצוות ארוחות ערב קהילתיות על ארוחת הערב ולכל מי שעזר ואפשר לנו לקיים את המפגש המהנה - נוער, מתנדבים ותורנים.

ברכת הדרך

למשפחות בן אהרון, סינגר, אבני, בן אבו - המשפחות היקרות שגרו
איתנו בחודשים האחרונים וחוזרות בימים אלו לביתן. תודה על
שאפשרתם לנו לעזור לכם בתקופה הקשה, מקווים שסירת ההצלה
שהושטנו לכם, עזרה לכם להתייצב לרגע בתוך הסערה ואפשרה
לכם לאגור כוחות לקראת המשך המסע. מאחלים לכם את כל הטוב
שרק אפשר. שה' יצליח דרככם, ומוזמנים תמיד לבקר.

בית קבוצת יבנה

יש בי עוד פח

עידן רייכל

יש בי עוד פח עֲכָשׁוּ
רק תַּנִּיחַ הַכֹּל כְּבָר נִחַתָּם וְנִסְגָּר
וְהֵלֵב מְתַרְפָּא
וְהַגִּשֶּׁם נִפְסָק
אֲז חוֹזֵר שׁוֹב הָרִיחַ
הָאֲבִיב שׁוֹב מְגִיעַ וְשׁוֹב...

יש בָּךְ אֶתָּה שְׁנוֹגֵעַ
אֶתָּה שְׁבוֹרֵחַ
תִּדְעֵ אֵין לִי רָגַע
אֶפְלוּ דְקָה לְחִכּוֹת
וְהַשֶּׁמֶשׁ הַיּוֹם
מְאִירָה לִי לְצֵאת
אֶל הַיָּם הַגָּדוֹל

יש בי עוד פח עֲכָשׁוּ
כְּשֶׁהֲלַכְתָּ חַיִּי לִי יָרֵחַ
נָתַן אֶת אֹרֹו בְּחֵלּוֹן
וְהֵלִילָה כְּבָר לֹא מִפְּחָדָת
לְבַד לְהִיּוֹת וְלַחֲלֵם
הִנֵּה שׁוֹב...

זֶה אֶתָּה שְׁנוֹגֵעַ
אֶתָּה שְׁבוֹרֵחַ
תִּדְעֵ אֵין לִי רָגַע
אֶפְלוּ דְקָה לְחִכּוֹת
וְהַשֶּׁמֶשׁ הַיּוֹם
מְאִירָה לִי לְצֵאת
אֶל הַיָּם הַגָּדוֹל.

על השירים: יצחק ברוכי

המערכת: דינה ספראי ואודיה קינסבורסקי. מאמרים שילחו לדואל: bimkomon@gmail.com.

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00.

במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.